

Hubert Krejčí a kol.

A teď:

DVOJÍ PROMĚNA

aneb

Co je blbějšího než divadlo?

(Dvě divadla)

2.herec

Se na to vyseru, zase číst poznámky celou dobu!

V. díl divadla, V. Díl projektu divadla DHNP

Smějící se bestie

c Hubert Krejčí, Jaromír Matzner a Vladimír Morávek

2015

2.herec

Díl první

STRAŠLIVÁ ZÁHUBA UMĚLCŮ NA MALÉM MĚSTĚ

aneb

Po nás Ponava

(Odehrává se na jevišti avantgardního divadla.

Na scéně složeny kulisy ze starých inscenací.

*Kromě toho jsou tam ještě dva herci-cosi právě nacvičují.
Upřímně- moc jim to nejde...)*

Prolog:

2.herec:

Reportér – takové kuřátko

Měknek Trošička: Intelektuál z Hoštic za zvuků Wagnera-
Režisér ostře promluvil o současnosti a totalitě-

2.herec:

Trošička *(vstoupí jako král)*

Tatatatátá! Dobrý večer, dobrý večer, čau, dobrý večer,ahoj,nazdar,
čau.

2.herec:

Reportér *(pokračuje tam, kde přestal)*

V Česku táhne diváky do kin na laciné komedie, které kritika nenávidí, v zahraničí ho zvou, aby tam režíroval klasickou operu. Umí hrát na varhany, přečetl celého Zeyera, oblibuje Bergmana. Má doma všechny jeho filmy a těší se z nich-

2.herec:

Trošička (*vynese trumf*)

A co už vůbec nikdo nedokáže pochopit – když píšu scénář komedie, třeba Babožvásty, poslouchám u toho Wagnera!

V kavárně Rudolfiny jsem našel stůl v pravém rohu.

2.herec:

Trošička

Raději ten vlevo. Nevadí to?

Reportér

Samozřejmě. Jak je libo. Klid! My tady děláme rozhovor!

Číšník:

Pardon

Reportér:

Můžeme začít?

Trošička

Samozřejmě! Pojdme do toho! Pojdme do toho, příteli!

(čte) Děkuji pojdme na to!

Jak český film zvítězil na celé čáře nad konkurencí Západu -

1. Jednou jsme chtěli hrát Hamleta.
Zkoušeli jsme ho od jara až do léta,
ale pak jsme hráli "Kuřátko a obilí".
A všichni byli v ten den opilí.

Reportér

Takže první moje otázka, vážený pane Trošičko: Na rozdíl od diváků vás kritika evidentně mnoho nebere. Jak to vnímáte, že jste se stal fackovacím panákem českého kulturního prostředí?

1.herec

Je to tam vidět trošičku aspoň?

2.herec

Není!

1.herec

Ty vole, se vyseru na ty loutky, vole!

Jednou jsme chtěli hrát Tříkrálový večer.

Zkoušeli jsme ho celý večer.

Ale zase jsme hráli "Kuřátko a obilí".

A všichni byli, a všichni byli, a všichni byli v ten den opilý.

Trošička

Víte pane redaktore, já se těmi kritikami příliš nezabívám. Furt se tady dělají ponory do hlubin rozervaných duší, filmy o odsunech, přísunech, zásunech, výsunech, estébácích, feťácích, českých mafiích. Řeknu vám já mít kalašnikov někdy, tak to postřílím všecko - tady tyhle tvůrce!

Reportér

Promiňte, to myslíte vážně...?

Trošička

Co? Co?

(Prásknou dveře. Rychle vstoupí Pardál Oplzlý-)

Haló, dobrý den, lidi! S divadlem se cosi děje, ve sklepě se houpe podlaha, barák se třese, skla praskají. Utečte! Honem!

Chvíli se neděje nic. Pak vstoupí Režisér a Dramaturgyně s mobilem u ucha.

Dramaturgyně

„Cože? Jakže? Loutky?“

Režisér

Ano- loutky! Potřebuju celovečerní loutkové drama– živí herci nejsou schopni myšlenkové hloubky textů, jež nadále hodlám v tomto divadle provozovat!

Dramaturgyně (*tuto myšlenku zprostředkovává do telefonu*)

Chce loutky. Hercům už nevěří- teda úplně přesně- nevěří, že mu věří,

tak jim nevěří....

Režisér

Mají u mě utrum !! Konec! Šlus!

1.herec

Aha- a je to tady- konečně- šogr před kameru!

2. herec

Cože? Nerozumím...

1.herec

Někde tady je nejspíš kamera. Téma: cvok vohlašuje zkázu divadla. Hosaná! Je to tady! Je to tu !

2. herec

Co?

Režisér

Herci mě odpuzují svou naprostou mravní laxností, lacinější obecenstvo pobuřují nastavením zrcadla svého trvalého

duchovního obojetnictví a marasmu, přičemž neznalostí výrazu „zdrženlivost“ v jakékoli nuanci ovšem, znechutili se mi tito takřka závratně až.

2. herec

Cože? Já nerozumím!

1. herec

Ty vole, jsme nejspíš ve Skrytý kameře, vole!

Režisér

Chci od vás loutkohru a v podstatě je mi jedno o čem. Hlavně aby to mělo přestávku - aby se uživil buffet ...

Dramaturgyně

Pan režisér vás považuje za kmenového autora divadla a těší se na cokoli, s čímkoli přijdete – hlavně aby to mělo přestávku a byly v tom ty loutky.

Režisér(*po pause*)

Co říká?

Dramaturgyně (*po pause*)

Neříká vůbec nic, Jirko.

Režisér (*po pause*)

To není možné, to kategoricky vylučuji! Máš tam signál?

1.herec (*po pause*)

Ty vole, skrytá kamera?! Bože můj! Konečně! Můj sen: dělat blbce před kamerou.(*zahodí loutku*) Děkuju Ti, Bože! Jo!

2.herec

Těž moje meta budiž v tom, jak říká don Carlos. Jo!

Režisér

Celé ať je to hlavně pestré. Žádný folkór, žádný nářek, žádné utrpení. Píčovina úplná klidně - jak to umí napsat jenom on.

(zbystří)

Režisér

Jaktože není zhasnuto zas - ? Světla jak v elektrárně !

Dramaturgyně

Jsou tady herci, Jirko. Nacvičují.

Režisér

Tak ať nacvičují potmě, bestie. Bože můj! Kdo to má vydržet? Pod tlakem se skloní, ale švihnou zpět , když se to od nich nejmíň čeká, že?

(Režisér se vztekle rozběhne k vypínači- že tedy zhasne- porazí přitom několik kulis. Dramaturgyně běží za ním - nastavuje mobil jeho výkřikům. Pardál Oplzlý pro jistotu uteče.)

Pardál Oplzlý

Bacha na ty sochy ale! Víte, kolik to stojí?!

1. herec

To, co jste slyšeli, přátelé - byly scénické zvuky ze hry Blbec vprostřed krize, kterou v našem divadle aktuálně nacvičujeme. To by mě zajímalo, kde je ta kamera!

No a pak přišla Marné lásky snaha.
Ale i to byla marná snaha.
Hráli jsme "Kuřátko a obilí".
Všichni byli ten den opilí.

Režisér

Jsem to dobře slyšel! Všechno!

1.herec

Au! Co děláš , blbče!? Von mě švihnul jako psa! Von mě švihnul jako psa! To sem ještě nezažil!

Režisér

V některých zapadlých krajích se tvrdí, že pouhá přítomnost herce v lese zakalí pramen a zkazí studánku. Loutky jsou třeba našemu divadlu- loutky a nic než loutky! Kde je ten vypínač, sakra?!

1.herec

Ty vole!

2.herec

Včera zrovna běželo v televizi – jedno takový kamerování skrytý. Vybrali různé cvoky, dali k nim komiky a zimprovizovali to tak, že syn rozškubal polštář. Celá rodina se svíjela. Cha! Cha! –CHA! A teď se budou svíjet kvůli nám, cha!

(Režisér poráží a poráží. Dramaturgyně běží a běží, urovnává a urovnává.)

Dramaturgyně

Pozor na to zábradlí, Ladi!

Režisér

Ne! A ne! A ne! Avantgardní divadlo dnes musí pracovat výhradně s loutkami! Živý herec kráčí v tradici realistických pseudopravd jako před 150 lety. Je třeba tu veteš jednou provždy vymést z chrámu! Kde je sakra ten vypínač? Tady byl!!!

Dramaturgyně

Otázka pana režiséra prostě zní: Může být ta pičovina hotová do čtrnácti dnů prosím ?

Režisér

Nesnesu ani den odkladu! Tady ještě včera byl!

(První herec jde k vypínači- na druhé straně, než kde ho režisér hledal, zhasne. Světla ubyde takřka až trýznivě.)

Poté byl pokus o Svatojánské noci sen.

Zkoušeli jsme to celý den.

Ale pak jsme hráli "Kuřátko a obilí".

A všichni byli, a všichni byli, a všichni byli v ten den opilý.

Vstoupí Pardál Opzlý, zakopne hned u vchodu o spadlé kulisy.

*(-tp- spadne **Truhlík č 1.** ze zábradlí) (b1 LL)*

Pardál Opzlý Au! Co tu pořád ještě blbnete, lidi? Je poplach kvůli sopce - jste neslyšeli kurník? Velení?

1.herec

Neruš, Peťo! My tady účinkujeme ve Skryté kameře.... !

2.herec

Nejspíš. Asi.

1.herec

Snad! **Doufejme!**

*-tp: padá **TRUHLÍK 3** (b1 LL)*

A další možnost byla hra, byla hra Othello.

*-tp: padá **TRUHLÍK 4** (b2 P)*

Ta role mi byla napsána přímo na tělo.
Ale pak jsme hráli "Kuřátko a obilí".

A všichni byli ten den opilí.

Režisér

Chci třičtvrtěhodinové komicko-hořké drama pro pár loutek! A ať to má rychlost, a ať to má vtip! Jednu dvě zpěvní mezihry na závěr!
Víc nechci nic !

Dramaturgyně

„Víš, Jirko... “ – On nejspíš asi ... ehm...zavěsil...víš?

*-tp: padá **Truhlík č 2.** (b3 pracovna)*

Také jsem navrhl Veselé paničky z Windsoru,

ale ostatní byli jiného názoru.

Chtěli hrát "Kuřátko a obilí".

A všichni byli v ten den opilí.

Režisér

Tak ale stop!

(obráť se k dramaturgyni- respektive k tomu, co z ní zbylo, leží to teď pod kulisami, v občanském průkazu to má napsáno dramaturg)

Zklamala jsi mě, Simono! Pikolo! Velice, velice moc jsi mě zklamala!

*(**Spadne i Balkon.**)*

*(-tp- spadne **POSTEL 3**)*

(Někdo začne rozdávat roušky i do publika.)

...a co takhle Mnoho povyku pro nic!!"

A na to někdo řek to nic, to nic!

Dáme "Kuřátko a obilí".

A všichni byli, a všichni byli, a všichni byli v ten den opilý.

Režisér

Není proč věnovat se divadlu. Nemá to smysl. Stín přesvědčuje sám sebe , že má stín.

(Hlediště se propadne, objeví se rozžhavený kráter sopky)

PRVNÍ HEREC

DOBREJ TRIK ! NÁDHERA!

Režisérovi (vstoupí slzy do očí- a konečně to vysloví-)

Režisér

Smrt divadlu!

*Nu a pak se to **stane.***

*(-tp- spadnou **HOŠTICE 1**)*

*Z kráteru vytryskne **láva***

*(-tp- spadnou **HOŠTICE 2**)*

*a se syknutím promění Prvního a Druhého herce v uhlík a **páru-***

*(-tp- spadnou **HOŠTICE 3**)*

DRUHÝ HEREC

**A TUHLE ZNÁTE? JAK KOLEGA KNIHA NAPSAL KNÍŽKU
PROČ JSME MY HERCI TAK UBOZÍ?HROZNĚ SE ZADLUŽIL,
NA VERNISÁŽI TOHO PRODAL PĚT KUSŮ ? VOPIL SE A
VYPADNUL PAK Z OKNA? CHA! CHA! CHA!**

PRVNÍ

DO HNOJE VEDLE ZKUŠEBNÝ CHVĀLAPĀNUBOHU.

DRUHÝ

**SPOUSTU VYNIKAJÍCÍCH HISTOREK MÁME, SKUTEČNĚ !
CHA!**

PRVNÍ

CHA! CHA! CHI!

DRUHÝ

Jauvajs!

*(pauza. Do prázdného hlediště spadne lustr (-tp- **Troška** jako **BUDHA**), dokoná úplně a zcela dílo zkázy)*

10. Poté jsme chtěli hrát Romea a Julii".

Ale pak jsem se z toho málem poblili
jsme hráli pro jistotu "Kuřátko a obilí".

A všichni byli, a všichni byli, a všichni byli v ten den opilý.

Režisér

Aha. Rozumím- jistě.

Tak dobře, jak chceš, Simono. Pikolo! Sežeň mi telefon na Trošičku, je mi už všecko jedno- secvičím to jeho sebrané dílo. A bude v tom hrát Lucka Bílá a Kája Gott – úplně klidně- je mi to už všecko jedno, Simono! Pikolo!

*(Láva vytryskne ještě i podruhé, sežere tentokrát už i jeho- a je **Epilog**. V kavárně Rudolfinum k nepoznání proměněný Měknek Trošička (za tu chvíli, co jsme ho neviděli, o poznání ztloustnul (1. ztloustnul) a trošičku i zezlátnul (1. zezlátnul), poslouží si větrníkem, zapije to kávičkou- dál a dál si vede svou -)*

Trošička

Mimochodem- si mi onehdá stěžoval- šéf filmových klubů! Za velké, ale fakt velké peníze remasterovali kopii Vláčilovy Markéty Lazarové. A co myslíte? S ohromnou slávou to pustili vysokoškolákům, no a když ten film skončil, v sále se rozsvítilo - a co myslíte? Co myslíte prostě? Že tam bylo? Seděli tam sakum pikum čtyry lidí! Rozumíte? Čtyry, čtyry, čtyry lidí! Víc ani tamto, víc ani ň !

A tak jsme hráli, a tak jsme hráli, a tak jsme hráli
pro jistotu "Kuřátko a obilí".
Všichni byli v ten den hrozně opilí...

*Zpoza zlátnoucích Trošičkových zad začne dokonce vycházet
jakási až zář-*

Redaktor

Inu... co na tohle říct, že?- Úplně na závěr nejspíš **už asi?**

*-tp- spadne **TRUHLÍK 8** (b2 LL)*

*(Facinován pozoruje Trošičkovu proměnu, víc a víc se mu chce
brečet. Zář zpoza režiséra graduje a graduje).*

A pak jsme chtěli hrát Romea a Julii

pak jsme se z toho málem, málem, málem, málem, málem, málem
poblili

Redaktor

Vidíte v té společnosti naší nějakou naději? Změnilo se tady něco
alespoň ? Od natáčení... toho prvního dílu... oné slavné
tragédie vaší ...? Komédie?

Úplně zlatý Trošička (*usrkne kávy, pak ucedí-*)

A jako....Pravdu?

Redaktor (*špitne*)

Pravdu.Prosím, pravdu.

Trošička (*Poslouží si kafem. Už i z jeho rukou jde zář. Promluví
dunivě- jak se konečně na Boha sluší...*)

Samozřejmě! Lidem se stýská po životě, který vedli. Lidi nechtějí být svobodný- oni mně píšou- oni chtěj prostě – já vlastně nevím, co oni chtějí.. Kilogramy dopisů prostě! Kilogramy!

*(-tp- spadnou **DOPISY 1**)*

(vytáhne z tašky několik kilogramů dopisů,

*(-tp- spadnou **DOPISY 2**)*

položí před redaktora, ještě trošku víc zezlátne)

Kilogramy!

*(-tp- spadnou **DOPISY 3, 4, 5, 6**)*

Trošička *(zmohutní na obzoru způsobem, který jen těžko popsat, přetěžko-)*

*-tp- začnou hořet **TRUHLÍKY***

A všichni! *(zpívá lautr pozlacen)* A tak jsme hráli "Kuřátko a obilí"- a všichni jsme se z toho Jachachá! Juchuchů! poblili... Co ta Zagorová, hodná holka ...

Reportér

Cože? Jakže?

Dramaturgyně

Co?

Trošička *(Ticho takřka zazebe. Po pauze)*

Pardon. To mi trošičku trošku už přece jenom uteklo. Na co jste se ptal? Úplně původně?

(Novinář se odmlčí. Po pauze)

Reportér

Z toho, co jste řekl, vyvozují, že budete vděčný za své dětství v "totalitě"...

Úplně zlatý Trošička (*přemýšlí chvíli, pak to vysloví -*)

Ano. Jsem. A strašně, strašně moc.

*Začne zas znít ten Wagner. Brno hoří, Ponávka **vystoupí**,
evakuace probíhá se školáckými chybami.*

Trošička

Strašný vedro!

*Na svém náklad'áčku podobném torpédoborci vjede Pardál Oplzlý
– má evidentně strach z toho, co se tu ještě stane-*

Herec

Haló, lidi, lidi! Utečte! Honem! Rychle! Zdrháme!!! Honem!

A vy taky ale. Odcházíme! Dokud to jde! Zdrháme!

Reportér (podrážděně) Si snad můžu zabalit- ne? Mě všichni už serete trošičku už trošku! Tady v tom podniku!

*(Zbytnělý Trošička pokusí se naprosto marně nasednout do taxi,
ani za Boha se nevejde - dál a dál si vede svou...)*

Trošička

Schránka měkkýše na pět? ...

(pauza, v pauze je slyšet nářek plameňáků, co táhnou za sluncem)

(po pauze-)

Trošička

Slipy!? Au!

PARDÁL

No nic. Zdrháme, děcka, úplně natvrdo už! Honem! Honem!
Honem!

Všichni

Honem! Honem! Honem!

Díl druhý

Hubert Krejčí

DVOJÍ PROMĚNA

aneb

Nevratné lahve

**Strašlivá a neslýchaná novina o čarodějném proměnění
měšťana v kozla a jeho následné záhubě skrze pád z věže, jak
se přihodilo v bavorské zemi roku onoho (Výborně, pavoučku!
Důmyslně předeš !)**

Zábavná etuda ve francouzském stylu.

*Jsme zase už v bezpečí- před divadlem. Diváci sedí cik cak po
náměstí- trochu vyděšeně koukají, kde zas co poletí. Nebe se
nicméně už vyčasil, na různých balkónech zas nějaké zalívačky
muškátů. Už to mnohé slyšely- Trošička uvězněn v taxi zn.
Octavia dokonal- nevěří tomu ani zbla. Dál a dál zpívají tu svou.
Jak o život zpívají...*

Herec

Klid, prosím vás pěkně - my tu hrajem ale už ! Rušíte trošku!
Trošičku!

(Vstoupí Principál s niněrou)

Principál

Velevážené publikum! A teď...

Dovolte předvést Vám Starobylý komický příběh o starci
proměněném v kozla, o jeho nestydaté ženě, která skončí
zakopána do země a o jejím milenci, jenž bude na konci toho
všeho upálen.

Dvojí proměna aneb Některé lahve jsou nevratné

(ženy za muškáty zas vedou si tu svou)

Principál

Osoby a obsazení: Klid prosím! Vy už ne! Dámy, ano? Řeklo snad vedení!

(hraje cirkusová hudba)

Aramantus – capitano: Evžen Srostlý

Onufria – žena Pantalónova: Bohdan Nikdynevzdal, Pavézka
Přednostová

Pantalone – chlípny stařec: Jirka Sešitek, ano, i ten to přežil.

Čarodějnice - hrůzný zjev, hoří po celou dobu, co jest na jevišti:
Varen Odolený

A dále Soudce, Biřic, Lid, Stráž, Vycpaný papoušek a různé další
potvory- Kuba Hrdina, a k tomu pak ještě já - toho všeho principál.

Klid prosím tam nahoře, ano?! My tady hrajeme divadlo! O: **My tady hrajeme!**

– Ó nicotné bytosti, herci, vymalujte svému dobrému publiku
pochtivý obraz neřesti a vášně. Neboť! -*(odmlčí se, křikne k
divadlu, odkud proznívají ty hlasy)* KLIID ŘEKLO SE SNAD NE?!
My tu už zase hrajem-jasný?!

Zalívačky / z dálky/

Omlouváme se. Nám to nedá. Omlouváme se.

Aramantus

Tak ať vám to dá!

Principál

Ctihodné obecenstvo!

Za necelou hodinu vám bude zříti,

kterak zlo se do záhuby zřítí!

Neboť... Klid tam, prosím! Jenom se dívat!

Zatleskáme Jirkovi, uvěřil v divadlo.

A o čem to bude?

Když plivneš do nebe, vyhlídky ti kynou,
že se pak setkáš na tváři se svou vlastní slinou.

(Principál pryč. Vstoupí Pantalón)

Pantalón

Hoho! Dnešního dne jsem si přivstal, vyrazil na náměstí a koupil pro svou samičku zde tohoto papouška . Skvělý dárek- což?- Dnes jest totiž výroční den našeho sňatku. A vycpaný papoušek- nežere, a vydrží! Potlačil jsem tak svou proslulou lakotu, abych jednou jedinkrát v životě osvědčil svou velkorysost. Hoho! ... Abyste rozuměli-moje touha po zlatu je do té míry nemírná, že dokonce i mé lože jest vystláno dukáty - pro jediný haléř dal bych si provrtat obě kolena a přeskočil proň sedm plotů, laskavý bývám toliko ke drahému kamení, soucit mám jen s lunárním stříbrem, tykat si nechám výhradně od rudého zlata!

Takovýhle netvor jakoby vypadl z čítanek – a hle, zde stojí živý a pravý před vámi. Hoho! Svěřím vám tajemství. Koupil jsem dnes své ženě ještě i tento malý šperk – ou! Trpím jako mezek, když si vzpomenu, co mě stál.

Nu ale- máme dneska výročí – muselo to být .Jdu do svého bohatého domu utěšit srdce pohledem na potěšení své samičky, až jí tento kousek pozlaceného plechu předám: je to maličkatá lebka s nápisem „neutrácej, smrt je ti nablízku!“

(Pantalón pryč, Vejde Aramantus)

Aramantus

Je pryč? Fuj! Jeho monology mi rvou vnitřnosti. Jednoho dne se probudím, zívnu a probodnu ho ještě před snídaní. – Vážené publikum, za touhle zdí na mě čeká holubička, kočička, srdéčko, kosočtvereček, a tak dále a tak dále. Zahvívám. – Okno mezi břečťanem se otvírá, je to ona? Je to ona!

(Vyhlédne Onufria)

Onufria

Capitano! Drahý můj capitano! Jarní květe mého života! Ten starý zvetšely měch vstoupil do domu, odmyká a zamyká sedmatřicet zámků, a to je chvíle, která budiž jenom naše!

Aramantus

Ó lásko, zbavme se konečně toho tchoře!

Onufria

Staniž se. Ještě dnes proniknu pod nějakou záminkou do města, vydám se ke staré bezejmenné vědmě...

Aramantus

Je mi líto, miláčku, vůbec tě neslyším!

Onufria

Ještě dnes proniknu pod nějakou záminkou do města, vydám se ke staré bezejmenné vědmě, jež bydlí v ponuré rokli za městem a opatřím důrazný prostředek, jenž pomáhá od takovýchto manželů.

Aramantus

Výborně, pavoučku! Důmyslně předeš.

Onufria

Mimochodem, mám už s tím prostředkem jistou zkušenost.

Pantalon

Ženuško! Hejahou! Už se blíží! Už jsem tu! Ještě třináctero zámků – a jsem u tebe!!!

Onufria

Ach, vyhlížím svého hřebečka-

Pantalon

Hu-cože? To snad ne! Tys otevřela silně kované okenice!? Povětrí, které se otírá o mé zlaťáky, může volně odcházet ven! ? Cos to učinila?!!! Okamžitě zavři, ty prostopášná ženo!

(Abyste rozuměli, snaží se přes třináctero zámků rychle dostat ke své vyvolené.)

Aramantus

No, tak to jsem upřímně zvědav-co teď bude.

Pantalon

Tys zešílela? Lupiči za bílého dne – ti jsou nejstrašnější!

Onufria

Neřvi na mě! Laskavě. Ano?

Pantalon

Pardon. Mám tu nicméně pro tebe dárek, drahocenná-

Onufria

Neříkej mi drahocenná!

Pantalon

Ale no tak, drahocenná!

Aramantus

No, jen co se postaví na špičky jitra,
aby obhlédlo hnusné dílo noci,
ty budeš mít namále, přehavný trubče.

(Odejde pryč)

Aramantus (se vrátí-) :

KLID ,ano?! My zde tvoříme)

Zalívačka : Pardon.

(A teď, uvnitř v Pantalónově domě. Vejde Pantalón a Onufria)

Pantalón

Tady je ten dar, drahocenná , nastraž svoje roztomilá ouška, která by se jistě vyjímalala v královské klenotnici, byla-li by obtížena smaragdovými náušnicemi. Ó, nastraž sluch, napřáhni ruku a zavři svoje víčka... což by se ostatně nejlépe vyjevilo na katafalku –

„kde netratil bych za potravu a šat“,

jak říká básník – nu ale nic, nic-to mi jen tak uteklo. Hle, mé dobré, předobré srdce, - jelikož je právě dnes výročí našeho sňatku – tvůj pán dopřeje ti pohledu zde na tento šperk. Prosím- směle hled! Až se nabažíš, uložím ho zpátky do pokladnice.

Onufria

Vzácný pane – takový dar ? A pro mne? – Asi se pominul, skřet.

Pantalón

Jsou chvíle, kdy je třeba být štědrý, ženuško milená !

Onufria

Cože? Váš smysl pro humor vás znovu usvědčuje, pane. Maličká lebka s nápisem „Neutrácej, smrt je ti už nablízku“? Díky, sire, za takový dáreček! Smím jej uložit do pokladny?

Pantalón

Nesahej na to! Já sám. Ty zde hled' – dárek číslo dvě - cizokrajný exot, bys držela púst a odříkala se.

Onufria

Seno a peří! Přenáděrná vycpanina!

Onufria

Dovolíte, abych v tento slavný den hodila pár mincí žebrákům u kostela?

Pantalon

Cože, ty prostopášná!? Chceš mě zničit!? Už jejich pohledy mě okrádají- těkají po mase, jež je moje! Běž! Pusu! Za hodinu se vrať- a toho papouška zde raději nech. Budu ho tu hlídat s nabitou hákovnicí!

(Onufria pryč)

Žebrákům! To je dobré, žebrákům, kteří nepracujou. Já, chudák, který ve dne v noci dře, abych dával žebrákům! –

(Pryč už i Pantalon)

(Pochmurná krajina. Vystoupí Čarodějnice)

Čarodějnice

Já temná čarodějnice musím vám oznámiti: v tento okamžik přichází podél vodního příkopu, když byla před tím prošla městskou branou, Onufria- žena Pantalonova, jenž dnes neblaze skončí – cítím to v kostech. A kdopak že se to plíží za ní? Ale ne! Ale ne!

Už brzy na dva díly budete,
v bráně trvající brunete
Budiž jasné mysli, dcero Neštěstí!

(Vejde Onufria)

Onufria

Přicházím pro pomoc, zázračná ženo: nevydržím s tím člověkem už ani den, už ani hodinu!

Čarodějnice

Při černém kocouru poustevníku, ty máš ale jasno- ve věcech! Dobrá tedy -tvoje pomsta budiž okrášlena sveřepou tečkou černé magie! Ale ještě předtím- Chceš-li si ze svého manžílka ztropiti

naposledy ještě žert –
Onufria nepřemýšlí ani pidisekundu.

Onufria

Ó ano, ano- to přesně chci!

Čarodějnice

V tom případě - vezmi zde tento prášek, a necht' tento tvůj manžel po večeři, než půjde spat, jej pozře. Aby se vícekrát neobjevil v tom těle, co má, ručí 800 let mé existence! Ráno jej skrze kouzla objevíš ve zcela nové podobě!

Onufria

A to?

Čarodějnice

Bude z něho hi-hi- kozel!

Onufria

Jú – radost! Ú – pomsta! É – konec vězení! (*Tancuje*) Bude z něj prašivý kozel!

Onufria

Aramante! Aramante! Vzhůru do výhně!

Čarodějnice

Že budeš ve výhni, za to ti ručím, holčičko! HmMMM!HmMMM! –
Hlína se chvěje, meč na stěně poskakuje! HmMMM! Už se těším,
co z toho ještě bude, co se tady ještě dneska přihodí-joj! Jen
ještě--zde jest láhev vína z roku, kdy se narodil tvůj milenec-na-ber
. Je výjmečně úplně a zcela zdarma- (*Zmizí*)

(*Vstoupí Aramantus*)

Aramantus

Jaký to hrozný puch! Mor a jeho povětrí jsou zde doma – zdá se mi. Pořídilas, holubičko moje?

Onufria

Znamenitě. Až ti všechno vypovím, nasměješ se-hmmmm!!

(Pryč oba. Dům Pantalona)

Pantalón

Je čas večeře, co si dám? Jednu kůrku, druhou kůrku. Stačilo! Teď už jen čistočistou vodu. Vrátila se, moje samička? Hmmmm!
Výborně! Skvěle!

(Vejde Onufria)

Onufria

Nesu vám, pane, právě tolik vína, co se hodí pro dnešní den.

Pantalón

Oho? Taková řezničina! Kolik tě to stálo, hýřivá? Běž s tím ode mne!

Onufria

Ale no tak, drahocenný! Dostala jsem to víno od staré ženy, která ctí vaši odříkavost- posílá vám tu trošičku trošku úplně zdarma- jako dárek ku dnešnímu výročí!

Pantalón

V tom případě....Na co si připít? Na hromadu zlata? Na modrého motýla letních dnů, jenž zvolna odlétá? Na minulost, budoucnost? Na budoucí noc? Boha, který údajně snad ani neexistuje?

Zdálí zpěv nějaké zas té zalívačky

Onufria

Pssst prosím, ano?! Soustředění trošičku !Na přítomnost, ať je jakákoli! (*Políbí ho*)

Pantalon

Hmmmmmm! Hmmmm! Jsem na tebe pyšný, pavoučku! Jen tak dál! Hmmmmmm! Jen tak dál! Hmmmmmm! Hm! Na přítomnost, ať je jakákoli!

(*Pantalon pije*)

Onufria

Ted' musím říct to zaklínadlo! (*Šeptá*)... fratapon radan!

Pantalon

Co si to tam mumláš, drahocenná?

Onufria

(*zaječí*)... fratapon radaron!

(*Hrom a blesk a větrný vír. Pantalon se promění v kozla*)

Kozel

Cože? Jakže? Méé???

Onufria

(*Tančí*) Hmmmm!! Díky Bohu! Povedlo se! Aramante, kdepak jsi? Můj věrný hlídači! Hosaná!

Aramantus

(*zvenčí*) Čekám a číhám! Žebřík – uf – nějaký rantl – uf! – jakési žbrlení – uf! Již jsem tady, již jsem zde! Co to je?

Kozel

Mééé!!!

Onufria

Kouzlo se podařilo!

Aramantus:

Ach Bože, já ti děkuju! (**pak k zemi**) **Případně Tobě děkuju!**

Kozel

Mééé!!!

Aramantus

Mlč, ohavo. Mám nápad, srdéčko! Vyvolená moje! Počkej, neblázni! Pomalu! Dnes večer je ve městě slavnost shazování kozla. Počkej, neblázni! Jsou tady lidi! Je to arci bestiální zvyk-shození nebohého zvířete z věže třicet metrů vysoké – nicméně dělá se to tady rok co rok ...

Prodáme jim to zvíře. Alespoň bude jednou jedinkrát k užitku -

Kozel

Mééé!!!

Aramantus

Nemeč, starouši! Z tvojí krve pověřivý lid usuší lektvary proti úbytím.

Kozel

Mééé!!!

Onufria

Nemeč- řekl páníček!

(Povyk za scénou)

Co jest to za nepočestný ryk? Že by ten veselý průvod smrti již začal?

Kozel

Mééé! Mééé! Mééé!

Onufria

Nemeč! (*vyhlédne z okna*)

Skutečně! Už jdou! Ty se schovej do ložnice, Aramante. Hned jsem u tebe, spojíme se v posteli, kde schovával dukáty-prašivec.

Kozel

Méé!

Onufria

Nemeč, řekla jsem !

(*Vstoupí lid*)

Kozel

Mééé! Mééé! Mééé!

Onufria

Lez!

Lid

Ó, pardon.

1.

Madam, ten kozel je tedy opravdu ale... kapitální kus!

Kozel

Mééé! Mééé!

Onufria: Nemeč!

1.

Co za něj chcete?

Onufria (*koketně*)

Bude lacino- slibuji. Nemeč. A ty lez!

1.

Dvě zlatky za kilo?

Onufria

Může být. Ano. Kopito, jelito, platí to. Ale rychle už prosím vás
- ať nezmeškáme ohňostroj!

Kozel

Mééé!

Onufria: Nemeč!

1. Pojd'! **Kozel:** Méé 1. Pojd'! **Kozel:** Méé!

(Lid i s kozlem odejde)

Onufria

A teď, když už nic nestojí v cestě naší lásce, budiž tam těm
pokojům s truchlivými výjevy po stěnách, zjevna opravdová
vášeň!

Aramantus

Kopí a déšť! Polez, opičko!

Onufria

Hojahojahojahou!

(Pryč oba)

Onufria

Drž ten žebřík, ne?!

(A teď - náměstí s věží. Vstoupí za doprovodu dud a niněry průvod s kozlem ozdobeným barevnými fábory. Průvod vede menší zavalitý muž dlouhým nosem.

Kozel

Méééé! Méééé! Méééé!

Principál

Vysokovážené posluchačstvo!

Kozel

Mééé!

Lid

Klid, potvoro! Nemeč!

Kozel

Méééé!

Principál

Klid! Vyslechněte provinění zde přítomného kozla! *(zvuk z ložnice)*

Klid! Zde přítomný kozel trkal, mečel a kousal! Co mohlo vyrůst, nevyrostlo, co mohlo rozmnožit se, nerozmnožilo se. **Nedá se nic dělat, musí za to pykat. Přiznáváš svou vinu, obludo?**

Kozel

Méé!

Principál

Slyšeli jste –?!

Kozel

Méé! Méé! Nééé!

Lid

Slyšeli jsme ! Doznal se!

Principál

Když to tedy vysoce vážené obecnstvo pokládá za nutné- Klid tamhle ale! - bude teď zde tento kozel pro výstrahu všem ostatním hříšníkům bezodkladně odpraven!!!

Budiž svržen z věže!

Kozel

Néé! Nééé!Prosím to Nééé! Vlastně- Méééé! Já se kaji! Já odvoláváám!

Principál

Mistře popravčí? Jste připraven? Můžem přistoupiti?

Biřic

(z výšky) Jsem tady! Můžem přistoupiti! Dámy , klid!

Principál

Vyneste jej!

LID

Kozel z věže! Kozel z věže!

Kozel

Néé! Nééé! Prosíím to mééé- slitovánííí!

Onufria vystoupí, zpívá:

Zbav se strachu, tupé zvíře,

že tě smrtka dneska skolí –

neváhej a rychle dolů,
jiná cesta pro tě není.

Kozel

Mééé! Mééé!

Lid

Smrt! Smrt! Kozlovi smrt! Kozlovi smrt!

Principál

Mistře, popravčí- jste tam nachystaní? Můžeme začít?

Popravčí

Jsme nachystaní!

Principál

Pak tedy- není nač čekat- šup z mosta do prosta!

Kozel

Mééé...Já slibujůůůů, já slavnostně příísaháááám...

Virbl. Kozel padá z věže.

Principál

A teď, prosím vás, na tři vteřiny zavřete oči, já budu počítat, ano?
Jednadvacet, dvaadvacet, tříadvacet...

(kozel dopadne dolů)

Kozel

Au!

(A teď pozor! Po dopadu se tělo kozla s dunivým hlomozem roztrhne vejpůl . Hromy a blesky)

VŠICI:

Ááááá!! – Co jest to ? Sním či bdím?– Sníme či bdíme? Vídíte to? – To je... To není... --- To jest přeci náš soused Pantalon! A načisto mrtvej!? – Ty tam nahoře, cos to učinil ?- Tys shodil starýho Pantalona! – Já shodil smradlavýho kozla, všici ste to viděli! – A odkud byl ten kozel? – Z domu Pantalonova! Tak!? V tom budou nějaký čáry, susedi! Vono se říká, že jeho stará votrávila už nejmíň patero svých manželů. – **Deme tam! – Zapálit! – Pomstít se!- Palte a řežte !- Hohohó! Smrt čarodějnic!**

Zalívačky v slzách

-notují si dál tu svou.

Principál

Troška klidu tam,ženy- nicméně, ano?! Už zase!!

No a teď lid pryč s mrtvolou

(Pantalonův dům- zcela přesně ložnice tam)

Aramantus

Slyšíš? Ubožák Pantalon jest nejspíš porcován a jeho kosti roztloukány v moždíři. Ó, kterak perverzní zážitek!

Onufria

Z jeho srsti bude nejspíš pláštěnka. (*směje se*) A z jeho darů smetištní harampádí!

Aramantus

Nu a my-

Onufria

A my-

(Vstoupí lid)

Dav

Otevřete! Okamžitě! Přicházíme se strážci a **mrtvolou!**
Hejahejahejahou! (Rány)

Onufria

(vykřikne hrůzou) Fuj, kde jste to vzali, pryč s mršinou, odporná
lůzo, kde jste to vyhrabali?

Lid

(vříská) Vona ho sejmula, to je jasný! Zabít je vobá!

Aramantus: Ale já jsem šlechtic, svinská chátro!

Soudce

Co se tu děje? Prosím KLID!

(Vejde Soudce, Onufria nařká zešílevší)

Lid

Pššt! Bohu chvála! Udělejte místo! Místo pro Soudce! Spravedlnost
je tu!

Onufria:

Vy smečko, všecky vás dostanu! Budete litovat, že jste mi kdy
zkřížili cestu!!

Lid

Upálit! Roztrhat! – Roznést na kopytech!

Onufria

Ó Aramante, jsem jako loutka, kteroužto osud **vodí na nitích!**

Principál

Nu- a pak se to všechno stalo nachlup tak, jak bylo
předpovězeno: krásná Onufrie byla souzena i odsouzena,
zakopána do země na popravišti, tam stala se hlavní atrakcí
tohoročních slavností Shazování kozla -

Lid

Potvora! Děvka! Ať chcípne v bolesti, zmije jedna prašivá !

Stráže z dáli

Klid! Udělejte místo,lidi ale ! A pusťte další,at' si přijdou, sakryš!

Vstupenky u mě!

Principál

Dokonala pak v hrozných bolestech hned druhý den zrána.
Statečný

Aramantus byl upálen zvečera dne následujícího.

Aramantus (*zalévá muškáty a zpívá*)

Ach, jo!

Principál

A všechny hanba fackovala -a líbilo se a trapno bylo- smutno
trošku-

potměšile.

(*začnou znít zvony*)

Jednou jsme chtěli předvést Romea a Julii.
Ale nesehnali jsme žádnou Julii.
Tak jsme hráli "Kuřátko a obilí".
Všichni pak byli na tři dny opilí.

Principál

Nicméně odehrálo se to všecičko všecko před dávnými věky a nikdo už nejspíš neví, kde zůstal prach z kostí těch dvou ...

První muž

Dobrý den, pane režisére- tady je Brichta. Moc vám fandíme.

Druhý muž (do megafonu)

Vaše filmy jsou skvělé a když se člověk po té práci potřebuje odreagovat nějak, tak fungují.

Třetí:

Neuvažoval jste náhodou o kandidatuře na přezidenta ČR?

Principál

KLID ALE LASKAVĚ UŽ, DÁMY- ANO???! Děkuji! Kde jsem to přestal? Jo – u toho poháru ze lbi Kapitánovy, nešťastného milovníka ! Dámy a pánové! (pokusí se o haku) Tady je !!!

Dámy a pánové, dovolte připít vám z něho- na počest té lásky, co se nestala, toho smyslu, co se nedostavil ! Na zdraví!

Nu a teď!

By to tolik nebolelo

-tolik pravdy najednou

přejte hercům, co vám hráli

hezkou chvíli- bezednou

Zatleskejte co to půjde

svět se proto nezboří

když těm hercům, co vám hráli

každý z vás se pokoří ...

No a publikum zří- však vy už víte co, pšššt!

